

Verktøy

Veiledning for Undringssamtaler med barn og unge

Før samtalen gjennomføres er det viktig å vurdere hvem som er best egnet til å ha samtalen med barnet eller ungdommen.

- Hvem har en god relasjonen til barnet/ ungdommen? Hvem har den åpnet seg for, hvem er den mest trygg på, hvem har sett/hørt eller observert?

	Spontansamtale	Planlagt samtale
1. Etabler kontakt med barnet og fortell om formålet med samtalen.	• Ta utgangspunkt i utsagn fra barnet, atferd eller uttrykk. • Etterspør hva som ligger bak atferden/endringen.	• Skap kontakt, pek på noe positivt. • Fortell hvorfor dere skal snakke sammen. • Fortell om observasjonen(e) eller hva du undres over • Bruk nøytrale beskrivelser: «Jeg har lagt merke til...» «Det ser ut til at du har tegnet...» «Du fortalte at...» Viktig at man her forholder seg til fakta og unngår tolkning
2. Fri fortelling og utdypning	• Oppfordre til fri fortelling – still åpne spørsmål som har flere mulige svaralternativer. «Hva tenker du om..?» «Hvorfor tror du det er slik..?» «Fortell, dette vil jeg høre mer om...!» • Vær en aktiv lytter. Vær oppmerksom, vis at du er konsentrert om det som sies, spør om mer informasjon, gjenta og oppsummer for å være sikker på at du forstår riktig. • Bruk gjerne informert gjetning. Hvis det skjedde tror jeg at du...? Kan det være sånn at....? • Ha fokus på opplevelse. Hva var det som faktisk skjedde? Hvordan opplevde du det?	
3. Oppsummering og avslutning.	• Gi en konkret oppsummering av innholdet i samtalen. • Takk for samtalen og ros barnet.	

Om barnet/ungdommen har fortalt noe som gir grunn til bekymring eller uro:

- Fortell hva som skal skje videre: Hvem skal involveres? Når skal det skje?
- Tilby hjelp og støtte, ikke lov noe du ikke kan stå for.

Om ingenting har kommet fram:

- Avslutt med dagligdagse temaer
- Åpne opp for en ny samtale
- Ta nytt initiativ etter noen dager

BEDRE TVERRFAGLIG INNSATS

Verktøy

SANDNES KOMMUNE